

ANNEX IV

Condicions de formació dels metges especialistes

1. La formació que permeti obtenir un diploma, un certificat o un altre títol de metge especialista ha de respondre, com a mínim, a les condicions següents:

a) Amb el compliment i la validació, previs, de sis anys d'estudis en el marc del cicle de formació de metge, amb les condicions esmentades en l'annex III.

b) Rebut un ensenyament teòric i pràctic.

c) Desenvolupant una formació a temps complet i sota el control de les autoritats o els organismes competents.

d) Portant a terme la formació en un centre universitari, en un centre hospitalari i universitari o, si s'escau, en un establiment sanitari autoritzat amb aquest fi per les autoritats o els organismes competents.

e) Realitzant la formació en llocs específics reconeguts per les autoritats competents.

f) Participant personalment, com a metge candidat a especialista, en la totalitat de les activitats mèdiques dels serveis, incloses les guàrdies, i en les responsabilitats dels serveis de què es tracti.

g) Dedicant a aquesta formació pràctica i teòrica tota la seva activitat professional durant tota la setmana de treball i durant tot l'any.

h) Rebut una retribució adequada.

2. La concessió d'un diploma, certificat o un altre títol de metge especialista se subordina a la possessió d'un dels diplomes, certificats o altres títols de metge.

3. La durada mínima de les formacions especialitzades esmentades tot seguit no han de ser inferiors a les que s'especifiquen en cada cas:

Cinc anys: cirurgia general, neurocirurgia, medicina interna, urologia, ortopèdia, cirurgia plàstica reparadora, cirurgia toràctica, cirurgia pediàtrica, cirurgia dels vasos, cirurgia maxil·lofacial.

Quatre anys: ginecologia obstetrícia, pediatria, medicina de les vies respiratòries, cardiologia, aparell digestiu, neurologia, reumatologia, psiquiatria, biologia clínica, radiodiagnòstic, oncologia radio-teràpica, farmacologia, microbiologia bacteriologia, anatomia patològica, química biològica, immunologia, geriatria, malalties renals, hematologia i hemoteràpia, medicina nuclear, neurofisiologia, medicina preventiva i salut pública.

Tres anys: anestèsia reanimació, oftalmologia, otorinolaringologia, endocrinologia i nutrició, rehabilitació, estomatologia, dermatovenereologia, al·lèrgologia.

4553 *CORRECCIÓ d'errades al Reial decret 239/2000, de 18 de febrer, pel qual s'estableix el procediment per a la regularització d'estrangers que preveu la disposició transitòria primera de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, sobre drets i llibertats dels estrangers a Espanya i la seva integració social. («BOE» 59, de 9-3-2000.)*

Havent observat errades en el text del Reial decret 239/2000, de 18 de febrer, pel qual s'estableix el pro-

cediment per a la regularització d'estrangers que preveu la disposició transitòria primera de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, sobre drets i llibertats dels estrangers a Espanya i la seva integració social, publicat en el «Butlletí Oficial de l'Estat» número 43, de 19 de febrer de 2000, i en el suplement número 4, de 6 de març de 2000, en llengua catalana, es procedeix a fer-ne les rectificacions oportunes referides a la versió en llengua catalana:

A la pàgina 474, 2a columna, tercer paràgraf, línia 6a, on diu: «... d'asil la petició dels quals hagi estat ...»; ha de dir: «... d'asil la petició dels quals estigui en tràmit o hagi estat ...».

A la pàgina 475, 1a columna, article 2, apartat 2, línia 4a, on diu: «... jurídic i procediment administratiu comú,...»; ha de dir: «... jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú,...».

A la pàgina 476, 1a columna, article 4, apartat 5, segon paràgraf, 4a línia, on diu: «... l'apartat 3r ...»; ha de dir: «... l'apartat 1, paràgraf 3r ...».

MINISTERI D'AGRICULTURA, PESCA I ALIMENTACIÓ

4698 *REIAL DECRET 348/2000, de 10 de març, pel qual s'incorpora a l'ordenament jurídic la Directiva 98/58/CE, relativa a la protecció dels animals en les explotacions ramaderes. («BOE» 61, de 11-3-2000.)*

El Parlament Europeu, en la Resolució de 20 de febrer de 1987, sobre la política relativa al benestar dels animals de cria, va instar la Comissió a presentar propostes de normatives comunitàries que incloguin els aspectes generals de la cria d'animals en explotacions ramaderes.

La declaració número 24, annexa a l'Acta final del Tractat de la Unió Europea, invita les institucions europees i els estats membres a tenir plenament en compte, en elaborar i aplicar la legislació comunitària, especialment en l'àmbit de la política agrària comuna, les exigències de benestar dels animals.

El Conveni europeu de 10 de març de 1976, ratificat per Espanya mitjançant l'Instrument de 21 d'abril de 1988, recull les normes mínimes sobre protecció d'animals en explotacions ramaderes.

La Unió Europea, com a conseqüència que tots els estats membres hagin ratificat el Conveni europeu de protecció dels animals en explotacions ramaderes, l'ha aprovat i dipositat l'instrument d'aprovació corresponent.

La Unió Europea, seguint les recomanacions del Parlament Europeu i la invitació de la Declaració número 24 del Tractat de la Unió Europea, i atès que, com a part contractant, té l'obligació d'aplicar els principis establerts en el Conveni de protecció dels animals en explotacions ramaderes, ha adoptat la Directiva 98/58/CE, que inclou els principis de provisió d'estabulació, menjar, aigua i cures adequades a les necessitats fisiològiques i etològiques dels animals, d'acord amb l'experiència adquirida i els coneixements científics.

D'aquesta manera, es pretén la protecció dels animals en les explotacions ramaderes, com també evitar distorsions en el desenvolupament de la producció i propiciar el bon funcionament de l'organització del mercat d'animals.

Per tant, cal incorporar a l'ordenament jurídic espanyol la Directiva 98/58/CE, que s'efectua per mitjà d'aquest Reial decret, que té caràcter de normativa bàsica, dictat a l'empara de les competències que atribueix a l'Estat, amb caràcter exclusiu, l'article 149.1.13a i 16a de la Constitució, sobre bases i coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica i bases i coordinació general de la sanitat.

En virtut d'això, a proposta del ministre d'Agricultura, Pesca i Alimentació, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 10 de març de 2000,

DISPOSO:

Article 1. *Objecte i àmbit d'aplicació.*

1. Aquest Reial decret estableix normes mínimes per a la protecció dels animals en les explotacions ramaderes.

2. Aquest Reial decret no s'aplica a:

- a) Animals que visquin en el medi natural.
- b) Animals destinats a participar en competicions, exposicions o actes o activitats culturals o esportius.
- c) Animals per a experiments o de laboratori.
- d) Animals invertebrats.

Article 2. *Definicions.*

A efectes d'aquest Reial decret, s'entén per:

1) Animal: qualsevol animal (inclosos els peixos, els rèptils i els amfibis) criat o mantingut per a la producció d'aliments, llana, cuir, pells o amb altres finalitats agrícoles.

2) Propietari o criador: qualsevol persona física o jurídica que sigui responsable o estigui a càrrec d'animals permanentment o temporalment.

3) Autoritat competent: en l'àmbit de les seves competències respectives, la Direcció General de Ramaderia del Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació i els òrgans competents de les comunitats autònomes.

Article 3. *Obligacions dels propietaris o criadors.*

Els propietaris i els criadors d'animals en les explotacions ramaderes tenen les obligacions següents:

a) Adoptar les mesures adequades per assegurar el benestar dels animals amb vista a garantir que aquests no pateixin dolors, sofriments ni danys inútils.

b) Que les condicions en què es crien o es mantenen els animals (diferents dels peixos, els rèptils i els amfibis), tenint en compte la seva espècie i el grau de desenvolupament, adaptació i domesticació, com també les seves necessitats fisiològiques i etològiques d'acord amb l'experiència adquirida i els coneixements científics, s'ajustin a les especificacions que estableix l'annex d'aquest Reial decret.

Article 4. *Inspeccions.*

1. En les inspeccions i actuacions que duguin a terme les autoritats competents, han de comprovar el compliment de les disposicions d'aquest Reial decret.

2. A efectes del compliment de l'obligació d'informar la Comissió Europea sobre la protecció dels animals en les explotacions ramaderes en tot el territori nacional, els òrgans competents de les comunitats autònomes han d'elaborar un informe sobre les inspeccions en aquesta matèria efectuades en el seu territori, amb la freqüència, el format i el contingut que estableixi el Ministeri

d'Agricultura, Pesca i Alimentació, a instàncies de la Comissió Europea, i per primera vegada en la data que es determini.

3. Amb la informació subministrada, la Direcció General de Ramaderia del Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació ha de confeccionar un informe que ha de ser remès a la Comissió pel curs corresponent.

Article 5. *Controls de la Comissió Europea.*

1. Quan la Comissió Europea dugui a terme inspeccions sobre el terreny en les explotacions ramaderes al territori nacional, en les inspeccions ha d'anar acompanyada per experts designats per la Direcció General de Ramaderia del Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació.

2. Quan els òrgans competents de les comunitats autònomes duguin a terme les inspeccions han de prestar als experts de la Comissió Europea i del Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació tota l'assistència que necessitin per al compliment de la seva comesa.

3. El resultat dels controls efectuats en les diferents comunitats autònomes i serveis centrals s'han de discutir entre els experts veterinaris de la Comissió i els experts veterinaris de la Direcció General de Ramaderia del Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació, abans de l'elaboració i la difusió de l'informe definitiu.

4. Els òrgans competents de les comunitats autònomes han d'adoptar les mesures necessàries per tenir en compte els resultats de les inspeccions que s'estableixin en l'informe definitiu.

Article 6. *Incompliment de les obligacions.*

L'incompliment del que preveu aquest Reial decret se sanciona d'acord amb el que disposa la normativa vigent aplicable en cada cas.

Disposició addicional primera. *Naturalesa bàsica.*

Aquest Reial decret té naturalesa bàsica i es dicta a l'empara dels articles 149.1. 13a i 16a, de la Constitució, per la qual cosa s'atribueix a l'Estat la competència exclusiva en matèria de bases i coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica i en matèria de bases i coordinació general de la sanitat.

Disposició addicional segona. *Normativa vigent.*

Aquest Reial decret s'aplica sens perjudici de les altres normes específiques de benestar aplicables a determinades espècies i, en particular, l'Ordre de 21 d'octubre de 1987 del Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació, per la qual s'estableixen normes mínimes per a la protecció de gallines ponedores en bateria, modificada per les ordres de 29 de gener de 1990 i per la de 21 de juny de 1991; el Reial decret 1047/1994, de 20 de maig, relatiu a les normes mínimes per a la protecció dels vedells, modificat pel Reial decret 229/1998 i el Reial decret 1048/1994, de 20 de maig, relatiu a les normes mínimes per a la protecció de porcs, que continuen sent aplicables.

Disposició final primera. *Facultat de desplegament normatiu.*

Es faculta el ministre d'Agricultura, Pesca i Alimentació per dictar, en l'àmbit de la seva competència, les disposicions necessàries per al desplegament i el compliment d'aquesta disposició.

Disposició final segona. Entrada en vigor.

Aquesta disposició entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 10 de març de 2000.

JUAN CARLOS R.

El ministre d'Agricultura, Pesca
i Alimentació,

JESÚS POSADA MORENO

ANNEX**1. Personal.**

Els animals han de ser cuidats per un nombre suficient de personal que tingui la capacitat, els coneixements i la competència professional necessaris.

2. Inspeccions o controls que ha d'efectuar el propietari o el criador.

a) Tots els animals mantinguts en vivers en què el seu benestar depengui d'atenció humana freqüent han de ser inspeccionats una vegada cada dia, com a mínim. Els animals criats o mantinguts en altres sistemes han de ser inspeccionats a intervals suficients per evitar-los qualsevol patiment.

b) S'ha de disposar d'il·luminació apropiada (fixa o mòbil) per poder dur a terme una inspecció completa dels animals en qualsevol moment.

c) Qualsevol animal que sembli malalt o ferit ha de rebre immediatament el tractament apropiat i, en cas que l'animal no respongui a aquestes cures, s'ha de consultar un veterinari tan aviat com sigui possible. En cas necessari, els animals malalts o ferits s'han d'aïllar en llocs adequats que comptin, si s'escau, amb allotjaments apropiats en funció de l'espècie, l'adaptació i la domesticació, la necessitat fisiològica, les experiències adquirides i entre altres l'experiència productiva, i l'evolució dels coneixements científics.

3. Constància documental.

a) El propietari o el criador dels animals ha de portar un registre en què s'indiqui qualsevol tractament mèdic prestat, com també el nombre d'animals morts descoberts en cada inspecció.

En cas que calgui conservar informació equivalent per a altres finalitats, amb aquesta n'hi ha prou també a efectes d'aquest Reial decret.

b) Els registres s'han de mantenir durant tres anys com a mínim i s'han de posar a disposició de l'òrgan competent de la comunitat autònoma quan dugui a terme una inspecció o quan els sol·liciti.

4. Llibertat de moviments.

No s'ha de limitar la llibertat de moviments pròpia dels animals de manera que se'ls causi sofriment o danys innecessaris, tenint en compte, en aquest sentit, l'espècie, el grau d'adaptació i domesticació, com també les seves necessitats fisiològiques de conformitat amb les experiències adquirides i entre altres l'experiència productiva i l'avenç dels coneixements científics.

Quan els animals estiguin lligats, encadenats o retinguts continuament o regularment, se'ls ha de proporcionar un espai adequat a les seves necessitats fisiològiques i etològiques, de conformitat amb les experiències adquirides i entre altres l'experiència productiva, i amb els coneixements científics, en funció de l'espècie i el grau de desenvolupament, adaptació i domesticació.

5. Edificis i estables.

a) Els materials que s'utilitzin per a la construcció d'estables i, en particular, de recintes i d'equips amb

què els animals puguin estar en contacte, no han de ser perjudicials per als animals i s'han de poder netejar i desinfectar a fons.

b) Els estables i els accessoris per lligar els animals s'han de construir i mantenir de manera que no tinguin vores afilades ni sortints que puguin causar ferides als animals.

c) La circulació de l'aire, el nivell de pols, la temperatura, la humitat relativa de l'aire i la concentració de gasos s'han de mantenir dins dels límits que no siguin perjudicials per als animals.

d) Els animals allotjats en les instal·lacions no s'han de mantenir en foscor permanent ni han d'estar exposats sense una interrupció adequada a la llum artificial. En cas que la llum natural de què es disposi sigui insuficient per satisfer les necessitats fisiològiques i etològiques dels animals, s'ha de proporcionar la il·luminació artificial adequada. En qualsevol cas, i per a un compliment fidel del que assenyala la Directiva 98/50, s'ha de tenir sempre en compte l'espècie a considerar i el seu grau de desenvolupament filogenètic, adaptació i domesticació, a més de les seves necessitats fisiològiques i etològiques en funció de l'experiència adquirida i, entre altres, l'experiència productiva i l'avenç dels coneixements científics.

6. Animals mantinguts a l'aire lliure.

En la mesura que sigui necessari i possible, el bestiar mantingut a l'aire lliure ha de ser objecte de protecció contra les inclemències del temps, els depredadors i el risc de malalties.

7. Equips automàtics o mecànics.

Tots els equips automàtics o mecànics indispensables per a la salut i el benestar dels animals s'han d'inspeccionar una vegada cada dia com a mínim. Quan es descobreixin deficiències, s'han de reparar immediatament o, si això no és possible, s'han de prendre les mesures adequades per protegir la salut i el benestar dels animals.

Quan la salut i el benestar dels animals depengui d'un sistema de ventilació artificial, cal preveure un sistema d'emergència apropiat (obertura de finestres o altres), que garanteixi una renovació de l'aire suficient per protegir la salut i el benestar dels animals en cas de fallada del sistema, i s'ha de disposar d'un sistema d'alarma que adverteixi en cas d'avaría. El sistema d'alarma s'ha de verificar amb regularitat.

8. Alimentació, aigua i altres substàncies.

a) Els animals han de rebre una alimentació sana que sigui adequada a la seva edat i espècie, i en quantitat suficient a fi de mantenir el bon estat de salut i de satisfer les seves necessitats de nutrició. Cal atendre, en qualsevol cas, les seves necessitats fisiològiques, d'acord amb les experiències adquirides, entre altres l'avenç de l'experiència productiva i el progrés dels coneixements científics. No s'han de subministrar a cap animal aliments ni líquids de manera que els ocasionin sofriments o danys innecessaris i els seus aliments o líquids no han de contenir substàncies que els puguin causar patiments o danys innecessaris.

b) Tots els animals han de tenir accés als aliments a intervals adequats a les seves necessitats fisiològiques, tenint en compte les experiències adquirides i, entre altres, l'experiència productiva i l'avenç dels coneixements científics.

c) Tots els animals han de tenir accés a una quantitat suficient d'aigua de qualitat adequada o han de poder satisfer la seva ingesta líquida per altres mitjans.

d) Els equips per al subministrament d'aliments i aigua han d'estar concebuts, construïts i ubicats de manera que es redueixi al màxim el risc de contaminació

dels aliments i de l'aigua i les conseqüències perjudicials que puguin derivar de la rivalitat entre els animals.

e) No s'ha d'administrar a cap animal cap altra substància, llevat de les administrades amb finalitats terapèutiques o profilàctiques o per al tractament zootècnic.

S'entén per tractament zootècnic l'administració, amb caràcter individual, a un animal d'explotació, d'una de les substàncies autoritzades en aplicació de l'article 4 del Reial decret 1373/1997, de 29 d'agost, pel qual es prohibeix utilitzar determinades substàncies d'efecte hormonal i tireostàtics i substàncies b-agonistes d'ús en la cria del bestiar, per a la sincronització del cicle estral i la preparació de les donants i les receptores per a la implantació d'embrions, després d'un reconeixement de l'animal efectuat per un veterinari o, de conformitat amb el paràgraf tercer de l'article 4, del Reial decret esmentat 1373/1997, sota la seva responsabilitat. En el cas d'animals d'aqüicultura, a un grup de reproductors per a inversió sexual, per prescripció d'un veterinari i sota la seva responsabilitat.

Tot això, llevat que els estudis científics o l'experiència adquirida demostrin que la substància no és perjudicial per a la salut o el benestar de l'animal.

9. Mutilacions.

En espera de l'adopció de disposicions específiques en matèria de mutilacions, i sens perjudici del que estableix el Reial decret 1048/1994, de 20 de maig, relatiu a les normes mínimes per a la protecció de porcs, s'han d'aplicar les disposicions nacionals en la matèria sempre que es respectin les normes generals del Tractat.

10. Procediment de cria.

a) No s'han d'utilitzar procediments de cria, naturals o artificials, que ocasionin o puguin ocasionar patiments o ferides a qualsevol dels animals afectats.

Aquesta disposició no exclou l'ús de determinats procediments que puguin causar sofriment o ferides de poca importància o momentanis, o que puguin requerir intervenció sense probabilitat de causar un dany durador,

sempre que estiguin permesos per les disposicions nacionals.

b) Cap animal no s'ha de mantenir en una explotació amb finalitats ramaderes, llevat que hi hagi fonaments per esperar, sobre la base del seu genotip i fenotip, que es pot mantenir en l'explotació, sense conseqüències perjudicials per a la seva salut o el seu benestar, de conformitat amb les experiències adquirides i, entre altres, l'experiència productiva i l'avenç dels coneixements científics, i en funció de l'espècie, el grau de desenvolupament, l'adaptació i la domesticació.

CAP DE L'ESTAT

5478 *CORRECCIÓ d'errades a la Llei 54/1999, de 29 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a l'any 2000. («BOE» 70, de 22-3-2000.)*

Havent observat errades en el text de la Llei 54/1999, de 29 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a l'any 2000, publicat en el «Butlletí Oficial de l'Estat» número 312, de 30 de desembre de 1999, i en el suplement número 1, de 20 de gener de 2000, en llengua catalana, es procedeix a fer-ne les rectificacions oportunes referides a la versió en llengua catalana:

A la pàgina 77, primera columna, article 44, apartat tres, quadre de complements per a mínims, línia de pensió de viudetat, on diu: «838.860 pessetes/any», ha de dir: «839.860 pessetes any».

A la pàgina 84, primera columna, article 70, apartat u, paràgraf 2n, línia tercera, on diu: «Grup 975. Serveis d'emmarcament.», ha de dir: «Grup 975. Serveis d'emmarcament. Quota mínima municipal de:».